Powrót z Babilonu

Na początku

> *I stanie się z Babilonem, perłą królestw, chlubą i dumą Chaldejczyków, to, co się stało z Sodomą i Gomorą, które zniszczył Bóg. – Izaj. 13:19*

Nabuchodonozor nie tylko uczynił z Babilonu najwspanialsze miasto bliskiego wschodu, ale także rozszerzył obszar jego panowania od krańców Egiptu aż po granice Indii. Imperium Babilońskie zdominowało większą Mezopotamię na siedemdziesiąt lat. Wówczas to rosnąca w siłę Medo-Persja pod przywództwem Cyrusa i Dariusza zaatakowała samo serce imperium. Odwracając bieg potężnej rzeki Eufrat i przekraczając mury obronne suchym korytem rzeki obalili oni potężne imperium i samo miasto w ciągu jednej nocy.

Pomiędzy niewolnikami uwiezionymi w Babilonie było wielu Izraelitów wziętych do niewoli przez najeźdźcze armie pół wieku wcześniej. Cyrus, stojący na czele nowej władzy, wydał edykt na mocy którego mogli oni wrócić do ziemi izraelskiej. To właśnie ten powrót jest tematem przewodnim niniejszego wydania.

Pierwszy artykuł: „Powstanie i Upadek Babilonu” pokazuje zarys historyczny omawianych wydarzeń, opisując sytuację geopolityczną szóstego wieku. Zacharisz i Aggeusz zachęcali lud Izraelski do powrotu, do odbudowy starożytnej świątyni i swych miast. Przesłanie, które przekazują, omówione zostało w kolejnych dwóch artykułach. Pierwszy powrót z niewoli omawia reakcje jakie wywołał edykt wydany przez Cyrusa oraz początki powrotu Żydów do ziemi ojczystej. Ich pierwszym dziełem była odbudowa Świątyni, która okazała się być bardzo skromną budowlą w porównaniu ze wspaniałą Świątynią Salomona, zniszczoną przez armię Nabuchodonozora. Prace nad jej odbudową, opisane w trzecim rozdziale Księgi Ezdrasza, są przedmiotem szczegółowego studium zatytułowanego „Odbudowa Świątyni”.

Pierwszoplanowymi postaciami w dziele odbudowy byli Ezdrasz, pełniący funkcję kapłana oraz Nehemiasz – administrator. Opis tych postaci oraz ich dokonania stanowią treść artykułu „Mężowie z Poczuciem Celu”.

Ostatni artykuł zatytułowany „Mistyczny Babilon” opiera się w znacznej części na pismach Jeremiasza oraz na Objawieniu Św. Jana. Sugeruje on istnienie powiązania pomiędzy wydarzeniami z szóstego wieku przed Chrystusem, a podobną ucieczką z religijnego ucisku, jaka jest udziałem prawdziwych Chrześcijan współcześnie.
Naszym pragnieniem jest, aby nie tylko przybliżyć Czytelnikom pasjonujący fragment historii, lecz także aby zachęcić ich na podstawie zapisów Nowego Testamentu do opuszczenia mistycznego Babilonu.